

SÄKENIÄ

Sosialistinen kuukausijulkaisu

Ilmeytyy kuukausittain, Fitchburgissa, Mass., Raivaajan kustannuksella

Toimittaja: MOSES HAHN

Published every Month, by Raivaaja Pub. Co., Fitchburg, Mass.

/// Kansainvälinen katsaus ///

Toimituksen huomautus jälempänä seuraaviin kommunistisen internationalen päätöksiin ja esityksiin:

Julkaisemme tässä kaikki tämän numeron painoon menoon saakka saamamme kommunistisen internationalen asiakirjat. Kehoitamme kaikkia lukijoitamme tutustumaan niihin tarkasti, lukemaan ne tutkien ja arvostellen. Vain sillä tavalla voivat Amerikan suomalaiset puolueoverit päästä selville siitä mitä kommunistinen internationale tahtoo ja minkälainen laitos se on. Ne keskinäiset suuntariidat, joita keskuudessamme käydään, kiertyvät enemmän tai vähemmän kommunistisen internationalen hyväksymiskysymykseen, ja niitä ei voida tyydyttävästi ratkaista muuten kuin tarkoin tuntemalla nykyisen kommunistisen internationalen rakenteen ja vaatimukset.

Omapuolesta Säkenien toimitus on vakuutettu, että niitä ehtoja, joita kommunistisen internationalen kokous on asettanut eri maiden sosialistipuolueille kommunistiseen internationalen liittymiselle, ei voi noudattaa mikään maa joka ei ole riippuvainen Venäjältä. Minkään suuremman kansan sosialistipuolue ei voi alistua sellaisen diktatuurin alaiseksi, jota kommunistisen internationalen päätökset vaativat, jos puolue aikoo saada jotain aikaan omassa maassaan, eikä esiintyä vain vallankumouksellisia fraaseja latelevana puolueena. — Olkoon kuitenkin erityisesti huomautettu, että tämä toimituksen vakaumus ei mitenkään koske Venäjän työväenluokan valtaa. Kommunistinen internationale ja Venäjän työläisten valta ovat kaksi toisistaan erossa olevia asioita. Säkenien nykyisen toimittajan taholta on useammassa tilaisuudessa lausuttu se käsitys, että kaikkien maiden työläisten on kannatettava Venäjän työläisten valtaa sikäli kuin on kysymys tuon vallan pitämisestä ja käyttämisestä Venäjällä, mutta muiden maiden sosialistipuolueille venäläisillä ei ole mitään oikeutta laittaa diktatuuripykälää, koska venäläiset eivät kykene tekemään vallankumousta muissa maissa, vaan on se suoritettava jokaisen maan työväenluokan itsensä. — M. Hahn.

Kommunistisen internationalen kongressi.

Kommunistisen Internationalen toinen kongressi, jonka piti kokoontua Moskovassa heinäkuun 15 päivänä, kokoontuikin ensimmäiseen istuntoonsa Pietarissa

vasta heinäkuun 18 päivänä. Seuraavat istunnot pidettiin tämän jälkeen Moskovassa. Kongressin istunnot kestivät kolme viikkoa, päättyen elokuun seitsemäntenä päivänä. Kongressin työjärjestys julaistiin Säkenien heinäkuun numerossa, joten siihen emme enää kajoa. Kongressin päätökset kuitenkin varsin hitaasti löytävät tiensä Amerikkaan. Tähän saakka olemme saaneet vasta parlamenttarismia ja työväenneuvostojen perustamista sekä Kommunistisen Internationaleen liittymistä koskevat päätökset kokonaisuudessaan ja osittain Kommunistisen Internationaleen järjestyssäntöjä koskevan päätöksen. Julkaisemme ne tässä kokonaisuudessaan.

1. KOMMUNISTIPUOLUEET JA KYSYMYS PARLAMENTTAARISMISTA.

Useissa maissa Länsi-Europassa ja Amerikassa polttavimpana kommunistien taktiikkakysymyksenä on parlamenttaarinen taistelu. Hajaannus Saksan kommunistipuolueessa, antiparlamenttaarisen ryhmän perustaminen Italian puolueeseen, riidat Englannin kommunistien keskuudessa ja loppujen lopuksi vallankumouksellisten syndikalistien ja I. W. W. kanta — kaikki nämä tekevät välttämättömäksi selvän ja tarkan ohjeen Kommunistisen Internationaleen taholta.

I.

Parlamenttarismi valtiojärjestönä on porvarillisen ylivallan "kansanvaltaisen" muoto. Ylivallan, joka vissillä kehitystasellaan kaipaa kansan edustuksen harhaluulon apua. Viimeksi mainittu, ulkonaisesti esiintyvä järjestetty kansanvalta luokkajaoista huolimatta, todellisuudessa on kuristuksen ja sorron välikappale vallitsevan kapitalismin käsissä.

Parlamenttarismi on määrätynlainen valtiomuoto. Tästä johtuen se ei voi millään tavalla olla kommunistisen yhteiskunnan muoto, joka ei tunne luokkia, ei luokkataistelua eikä minkäänlaista valtiomuotoa.

Parlamenttarismi ei voi edes olla köyhälistön hallitusmuotona porvariston diktatuurista köyhälistön diktatuuriin muuttumiskautena. Jännittyneen luokkataistelun aikana, joka muuttuu kansallissodaksi, köyhälistön täytyy välttämättömyyden pakosta rakentaa valtiojärjestönsä taistelujärjestöksi, johon entisen hallitsevan luokan jäseniä ei voida ottaa. Sellaisella asteella jokainen harhakäsitys "yleisestä tahdosta" on suoranaisesti vahingollinen köyhälistölle ja samalla tavalla tarpeeton ja vahingollinen on parlamenttaarinen tehtävien jakautuminen. Neuvostotasavalta edustaa köyhälistön diktatuurin muotoa.

Porvarillisia parlamentteja, jotka edustavat yhtä tärkeintä osaa porvarillisesta valtiokoneistosta, köyhälistö ei voi valloittaa yhtä vähän kuin se voi valloittaa porvarillista valtiotakaan. Köyhälistön edessä olevaan kysymykseen sisältyy porvarillisen valtiokoneiston hajottaminen, sen hävittäminen ja kaikkien parlamenttaaristen laitosten hävittäminen sen mukana, olkootpa ne sitte tasavaltaisissa maissa tai perustuslaillisissa monarkioissa.

Sama pitää paikkansa porvarillisiin paikallisiin valtalaitoksiin nähden, joiden eroittaminen valtio-orgaaneista teoreettiselta kannalta katsottuna, on väärä. Todellisuudessa ne ovat osia porvarillisesta valtiokoneistosta, jotka vallankumouksellisen köyhälistön on hävitettävä ja niiden sijalle on perustettava työläisedustajain paikallisneuvostot.

Tästä johtuen kommunismi hylkää parlamenttarismin tulevaisuuden muotona; se hylkää parlamenttarismin köyhälistön luokkadiktatuurin muotona; se hylkää

mahdollisuudenkin valloittaa parlamentit: se asettaa yhdeksi päämääräkseen parlamenttarismin hävittämisen. Tästä syystä voi olla vain kysymys porvarillisten valtiolaitosten käyttämisestä tarkotuksella hävittää ne. Tältä ja vain yksistään tältä kannalta kysymyksestä voidaan keskustella.

II.

Kaikkalainen luokkataistelu on poliittista taistelua, koska se pitemmän päälle on taistelua vallasta. Jokainen lakko, joka leviää yli maan, alkaen uhata porvarillista valtiota, saa siten poliittisen luonteen. Pyrkii kukistamaan porvaristo ja hävittämään porvarillinen valtiokoneisto millä keinolla tahansa merkitsee poliittisen taistelun käymistä. Luokkakoneiston muodostaminen tekemään valtion tehtäviä ja kukistamaan porvariston vesterinnan (olkoonpa tuon koneiston luonne minkälainen tahansa) merkitsee poliittisen vallan valtaamista.

Tästä johtuen kysymys poliittisesta taistelusta ei ole mitenkään samaa kuin kysymys meidän kannastamme parlamenttarismia kohtaan. Se on köyhälistön luokkataistelun yleinen kysymys siinä merkityksessä, että tämä taistelu sivuuttaa pienet paikalliset muodot ja muuttuu taisteluksi kapitalistisen järjestelmän kukistamisesta.

Olemusperäisin taistelumuoto, mitä köyhälistö käyttää porvaristoa, s. t. s. sen valtiovaltaa vastaan, on ensinnäkin joukkotoiminta. Joukkotoiminnan järjestää ja sitä johtavat köyhälistön joukkojärjestöt lujasti yhteenkutoutuneen, kurinalaisen ja keskitetyn kommunistisen puolueen ja yleisen johdon alaisena. Kansallinen taistelu on sotaa. Tässä sodassa ovat kyvykkäät poliittisten upseerien joukot, kyvykäs poliittinen yleisesikunta johtamassa kaikkia liikkeitä kaikilla taistelun aloilla.

Joukkotaistelu edustaa kokonaista järjestelmää kehittyviä mielenosotuksia, jotka tulevat enemmän ja enemmän jännittyneiksi muodoltaan ja loogillisesti johtavat yleiseen nousuun kapitalistista valtiota vastaan. Tässä joukkotaistelussa, joka laajenee sisällissodaksi, köyhälistön johtavan puolueen täytyy yleisesti lujittaa taustallaan jokaista ja kaikkia laillisia asemia, tehden niistä lisätukikohtia ja alistuen sekä yhdistäen ne päätaistelun suunnitelmaan, s. o. joukkotaisteluun.

Yksi näistä lisätukikohtista on porvarillinen parlamentti. Ei ole sallittava agiteerata parlamenttaariseen toimintaan osaaottamista vastaan sillä, että parlamentti on porvarillisen valtion laitos. Kommunistipuolue käy tähän laitokseen ei siksi, että tekisi elollista työtä sen sisällä, mutta tarkotuksella hajoittaa porvarillinen valtiokoneisto ja parlamentti itse sisältä käsin (muistettakoon Karl Liebknechtin toiminta Saksassa, bolshevikien Venäjän valtakunnan duumassa, Kerenskin esiparlamenttaarisessa "kansanvaltaisessa konferenssissa", lopulta perustuslakikokouksessa ja samalla tavalla kaupunkien neuvostoissa.)

Tämä työ parlamenttissa joka rajottuu pääasiassa vallankumoukselliseen agitaationiin parlamentin puhujalavalta, vastustajain paljastamiseen, tunnussanojen antamiseen joukoille, täytyy kaikessa laajuudessaan alistaa ulkopuolella parlamentin käytävän joukkotaistelun päämäärien ja probleemien mukaiseksi.

Tälle seuraavat ehdot ovat välttämättömät:

1. Kommunistisilla ryhmillä parlamenteissa ei saa olla minkäänlaista autonomiaa ja niiden on tinkimättömästi alistuttava puolueen keskuskomitean määräyksiin.

2. Toimeenpanevan komitean on jatkuvasti kotrolloitava ja ohjattava näitä ryhmiä.

3. Molemmissa sekä parlamentin sisällä että ulkopuolella on järjestettävä samaan aikaan toimeenpantavia mielenosotuksia.

4. Parlamentissa itsessään on noudatettava vallankumouksellista kantaa, s. o. ei saa pelätä rikkoa parlamenttaarista keskustelua koskevien sääntöjen periaatteita.

5. Kommunististen parlamentinjäsenten on tehtävä ulkoparlamenttaarista työtä erikoisesti joukkomielenosotusten yhteydessä.

6. On oltava jatkuvassa kosketuksessa puolueen salaisen toiminnan kanssa ja käytettävä parlamenttaarisia etuoikeuksia, niin pitkälle kuin niitä on olemassa, tähän suuntaan.

7. Sellainen puolueen parlamenttiryhmän jäsen, joka ei tottele puolueen määräyksiä, on heti kutsuttava takaisin parlamentista tai eroitettava puolueesta.

Vaalitaistelua itseään ei saa käydä siinä hengessä kuin tahdottaisiin voittaa mahdollisimman paljon edustajapaikkoja puolueelle, vaan sitä on käytävä työläisjoukkojen vallankumouksellisen mobilisoimisen hengessä köyhälistövalankumouksen tunnussanan ympärille. Vaalitaisteluja on käytävä puolueen koko jäsenistön, eikä yksistään johtajain. On tarpeellista käyttää hyväksi ja olla jäydellisessä kosketuksessa kaikkien joukkoliikkeiden kanssa vissinä aikana (lakkojen, mielenosotusten ja sotilaiden sekä merimiesten keskuudessa vallitsevien liikkeiden.) On välttämätöntä olla osallisena kaikkien työläisten joukkojärjestöjen aktiivisessa työssä.

Jos näitä ehtoja noudatetaan, niin parlamenttaarinen työ merkitsee kokonaan täydellistä vastakohtaa sille likaiselle poliittiselle juonittelulle, jota sosialidemokratiset puolueet ovat harjottaneet kaikissa maissa (?), jotka puolueet käyvät parlamenttiin tukemaan "kansanvaltaisia laitoksia", tai valtaamaan ne parhaimmassa tapauksessa. Kommunistinen puolue voi kannattaa ainoastaan ja yksinomaan vallankumouksellista parlamentin edukseen käyttämistä, kuten sitä ovat harjottaneet Karl Liebnicht, Höglund ja bolshevikit.

III.

Antiparlamenttarismi "periaatteessa", siinä ymmärryksessä, että ehdottomasti ja jyrkästi kieltäydytään ottamasta osaa vaaleihin ja vallankumoukselliseen parlamenttariseen taisteluun, täten näyttää naiivilta, lapselliselta opilta, joka ei kestä arvostelua, ollen usein sen pohjalla terve parlamentti-poliitikoitsijain inho, mutta joka samalla kertaa ei käsitä vallankumouksellisen parlamenttarismin mahdollisuuksia. Tämän lisäksi tällainen oppi usein yhdistyy kokonaan epätarkkaan sen osan ymmärtämiseen, mitä puolueen on näyteltävä, kun se katselee puoluetta ei keskitettynä työläisten etuvartiojoukkona, mutta epäkeskittyneenä helkosti toisiinsa liittyneiden vallankumouksellisten ryhmien järjestelmänä.

Toiselta puolen parlamenttaarisen työn periaatteen tunnustamisesta ei seuraa, että on ehdottomasti tunnustettava välttämättömäksi kaikissa olosuhteissa ottaa osaa vaaleihin ja parlamentin istuntoihin. Tässä kysymys on riippuvainen sarjasta määrättyjä ehtoja. Vississä tilanteessa voi käydä tarpeelliseksi parlamentista poistuminen. Bolshevikit menettivät juuri näin poistuessaan esiparlamentista tarkoituksella hajottaa sen, saattamalla sen heti avuttomaksi ja asettamalla Pietarin työväenneuvoston sen jyrkäksi vastakohtaksi, jonka oli käytävä kapinan johtoon. He menettivät juuri näin perustuslakikokouksessa sen hajoituspäivänä muuttamalla kaiken toimintansa toiseen yleisvenäläiseen neuvostokongressiin. Erilaisissa oloissa voi käydä tarpeelliseksi boikoteerata vaaleja ja järjestää suoranainen väkivaltainen hyökkäys porvarillista parlamenttiklikkiä vastaan; tai taas ottaa osaa vaaleihin mutta boikoteerata parlamenttia itseään j.n.e.

Tällä tavalla, vaikka tunnustetaankin yleisenä sääntönä molempien, keskusparlamentin ja paikallisten edustuslaitosten vaaleihin osanoton tarpeellisuus kuin myöskin osanoton tarpeellisuus näiden laitosten työhön, kommunistipuolueen on ratkaistava kysymys kunakin hetkenä vallitsevien olosuhteiden mukaisesti. Vaalien tai parlamentin boikoteeraaminen ja samalla tavalla parlamentista poistuminen ovat yleisesti puhuen sallittava silloin kun tilanne on kypsä muuttaa taistelu suoranaisiksi aseelliseksi taisteluksi vallasta.

On tarpeellista pitää jatkuvasti mielessä tämän kysymyksen vähämerkityksellisyys. Jos valtataistelun keskus on parlamentin ulkopuolella, silloin luonnostaan seuraa, että kysymys köyhälistön diktatuurista ja joukkotaistelusta sen

Marseljeesä lauletaan ensikerran.

saavuttamiseksi ei ole samanarvoinen vähämerkityksellisemmän kysymyksen kanssa parlamentin hyödykseen käyttämisestä.

Kommunistinen Internationale tästä syystä suorimmalla ja selvimmällä tavalla julistaa, että se pitää rikoksena työväenliikettä vastaan jokaisen hajaantumisen tai hajaantumisyrittäksen kommunistisissa puolueissa tämän kysymyksen tähden. Kongressi kutsuu kaikkia aineksia, jotka ovat joukkotaistelun kannalla köyhälistön diktatuurin puolesta, vallankumouksellisen köyhälistön keskitetyn puolueen johdon alaisena, joka puolue vaikuttaa kaikissa työläisten joukkorjestöissä, pyrkimään täydellisesti yhdistämään kaikki kommunistiset ainekset huolimatta mahdollisista mielipide-eroavaisuuksista parlamentarisismikysymyksestä.

* *

Venäjän Kommunistipuolueen edustaja, Bukharin, joka edellämainitun päätöslauselman oli laatinut, puheessaan sen puolesta selosteli parlamenttarismin kehityskuikua ennen maailman sota ja sen aikana.

Imperialismin kehitys rauhan aikana kuvastuu ennenkaikkea köyhälistön ja imperialistisen porvariston etujen yhteydessä kapitalistisissa emä-maissa, ainakin köyhälistön visseissä ylemmillä asteilla olevissa aineksissa. Tämä etujen yhtenäisyys realisessa muodossaan saa heijastuksen siitä, että sosialidemokratien ja toisten köyhälistöjärjestöjen keltaiset ammattiliitot niin sanoen ovat imeytyneet kiinni porvarillisen valtakunnallisuuden koneistoon.

Edelleen Bukharin selosteli eri maiden parlamenttaaristen ryhmien kokoonpanoa ja numerosubteita porvarillisiin ryhmiin nähden sekä lausui: Niinpä työläisluokkaa parlamenteissa edustavat opportunistit ja reformistit, parhaassa tapauksessa keskusta taikka oikeammin sanoen keskusta neliohmäisenä, t.s. sen sosialistipuolueen keskusta joka kokoomukseltaan on yhdensuuntainen Saksan riippumattoman sosialistipuolueen kanssa. Mitä sitten on Saksan riippumattomien sosialistipuolue? Haase luuli olevansa tietysti sosialisti ja ylpeydellä viittasi puheisiinsa, jotka mukamas vakuuttavat todeksi tämän väitteen. Hän oli esittänyt Bukharinille puheensa, jossa todistelee, että sotajoukkojen lähettäminen Suomeen on heidän mielestään kansan etujen loukkaamista, ikäänkuin sotajoukkojen lähettäminen Ranskaan taikkapa Venäjälle ta: mihin muuhun maahan tahansa olisi myöskin kansojen etujen loukkaus. Naurettavalta tuntuu siis, kun Haase ja toiset riippumattomien puolueen jäsenet yhä edelleen lukevat itsensä vallankumouksellisiksi senkin jälkeen, kun puheistaan päättäen, jotka he itse tunnustavat mitä vallankumouksellisimmiksi, voidaan hyvällä syyllä lukea riippumattoman puolueen opportunisteihin kuuluvaksi.

Riippumattomat tahtovat realisen elämän kysymyksen ratkaista parlamenttaarista tietä. Esittävät suunnitelmia ja suunnitelmien korjauksia, ikäänkuin tästä voisi olla mitään tuloksia kapitalistisen järjestelmän vallitsemisen rajoissa.

Dittman puhui siitä, että he eivät voineet näin pian täyttää Leipzigin puoluekokouksen päätöstä. Kolmanteen Internationaleen liittymisestä sen tähden, kun he olivat parhaillaan kiinnitetyt parlamenttivaaleihin. Mutta voimmeko me ihmetelläkään, että he eivät käsitä, miten suurimerkityksellinen vallankumoukselle on Leipzigin puoluekokouksen päätös? Onko ollenkaan ihmeteltävä, mistä syystä riippumattomat eivät tehneet perustuslauseekseen vaalitaistelussa Leipzigin puoluekokouksen päätöstä liittymisestä Kolmanteen Internationaleen? Niin, he eivät ymmärrä nykyisen parlamenttarismin merkitystä vallankumouksessa. He eivät käsitä että parlamentti on ainoastaan puhujalava, on ainoastaan ase vallankumouksellisessa taistelussa, se on ainoastaan laajojen työtätekevien joukkojen välttämättömässä taistelussa riistäjien ja riistettyjen välillä.

Sellainen on parlamenttaarinen opportunisti. Paljon miellyttävämpää meistä on amerikalaisen industrialistien (I.W.W.) antiparlamenttarismi, joka vaistomaisesti tuntee epäluottoa ja oikeutettua vihaa opportunistista parlamenttaarisuutta kohtaan. Amerikan industrialistit yksinkertaisesti eivät käsitä poliittista taistelua ja lapsellisella rehellisyydellä otaksuvat, että suurlakko esim. on ammatillisen taistelun kysymys, eikä poliittinen. Ja päinvastoin he ajattelevat, että keltainen parlamenttarismi onkin oikea poliittisen taistelun käsite. Ja kun he asettavat vastakkain yleislakon ja keltaisen parlamenttarismin, niin he aivan oikein antavat etusijan ensinmainitulle taistelutavalle. Tämä on amerikkalaisten työttömien törkeää empirismiä, vaikka he hyvin tietävät mitä on keltaisten sosialistien ja Haubertin joukkojen parlamenttarismi.

Mutta kun toveri Bordiäa esiintyy ja kehittää teoriaa siitä, että ei ainoastaan yhteistyö, vaan jopa kaikkalainen kosketuskin porvariston kanssa on syntinlankeemusta, niin tämä vakuutus ei ansaitse mitään huomiota. Vastatessaan

Bordiaalle kiinnitti Bukharin kongressin huomiota siihen seikkaan, että joskus työläisedustajien neuvosto, jonka kokoonpano ei ole puhtaasti työläisistä muodostunut, siitä huolimatta käyttää puhtaasti reformistista menettelytapaa, ja päinvastoin: mitä mustimmissakin virastoissa, mitä ilkeimmässä kapitalistisen riiston koneiston laitoksissa meillä täytyy olla omia miehiä n.s. vakoojijoita. Toiminta parlamentissa on vallankumousmiehelle äärimäisen vaarallista. Minä ajattelen, että useat vallankumouksellisen parlamenttarismin vastustajat juuri tästä syystä ovatkin sellaisia sillä he yksinkertaisesti pelkäävät ottaa enimmäen vaarallisia vallankumouksellisia vartiopaikkoja. Venäläiset bolshevikit työskentelivät keisarivallan aikanaikin valtakunnan duumassa ja perustuslakia säätävässä kokouksessa. He eivät peljänneet kosketusta porvariston kanssa sen takia, kun he eivät menneet sinne uudistustyötä tekemään vaan vallankumoustaistelua alkamaan. Kaikki kolme parlamenttia, joihin me olemme osaa ottaneet, ovat tehneet suuria palveluksia vallankumoukselle.

Te ette ole vielä kokeneet, lausui Bukharin vallankumouksellista parlamenttarisimia. Kun te tulette järjestelemään samalla tapaa, kuin me olemme tehneet, kun te tulette järjestelemään parlamenttaarisia skandaaleja, kun te parlamenttissa alatte kumota parlamenttaarisia ohjesääntöjä, kun teidät tullaan vangitsemaan ja jättämään oikeudelle, taikka kun te käytätte hyväksenne parlamenttaarisia ohjesääntöjä, ei agitatsionia eikä propagandaa varten vaan järjestääksenne työläisiä suoraan toimintaan, sekä muihin vallankumouksellisen taistelun menettely tapoihin. Silloin te tulette käsittämään mitä on vallankumouksellinen parlamenttarismi.

Länsi-Euroopassa, puhumattakaan enään Venäjästä, kaikkien näiden luokkataistelumenettelytapojen tarkoituksenmukaisuus on täysin todistettu Liebnichtin toiminnalla. Jos puolue on todella proletaarinen, todella kommunistinen, niin sen ei tarvitse peljätä kosketusta porvariston kanssa, josta niin kovin varoittelee Bordiaa. Sillä kaikkinaisen kosketus puoluetta varten on luokkataistelun uutena vaiheena.

Bukharinin alustuksen johdosta väiteltiin.

Italialainen edustaja Bordiga esitti ajatuksen, että Venäjän vallankumouksen ja Venäjän kommunistisen puolueen kokeilua ei aina voida sovelluttaa käytäntöön Länsi-Euroopan vallankumouksessa. Parlamenttarismi lännessä on nykyään naamarj, joka peittää köyhällistöltä sen sorron koneiston. Tästä syystä demokratian edustus parlamenttissa on lopetettava. Tämä on välttämätöntä siitä syystä, että luokkataistelulle voitaisiin antaa sille kuuluva selvyys.

Vastatessaan Bordiaalle todisteli Lenin, että parlamentin taantumuksellisuutta näyttelevä osa ei voi kumota parlamenttissa käytävän vallankumouksellisen työn tuloksia. Aikanaan, nim. Kerenskin aikana, eivät vallankumouksellisessa merkityksessä neuvostot myöskään olleet murrettua penniä arvokkaampia. Eikä kuitenkaan kukaan ollut hetkeksikään epäilevällä kannalla neuvostojen vallankumouksellisuuden välttämättömyydestä. Parlamentit, kuten neuvostotkin, eivät ole keinotekoisesti eikä satunnaisesti luotuja laitoksia. Ne heijastavat itsestään todellisen elämän suhteita. Jokainen parlamenttipula on itseasiassa kehittyvien todellisten pullen heijastusta, taikkapa todellisuudessa toteutuneen sosiaalisen elämän heijastusta. Te puhutte siitä, että parlamentti on lopetettava, eikä käytettävä sitä hyväksemme. Venäjän kommunistinen puolue voi viitata siihen työhön, jonka se on tehnyt. Me olemme hajoittaneet perustuslakia säätävän kokouksen. Parlamenttia meillä ei ole. Mutta tämän kaiken me olemme tehneet saatamme vallan, voitettuamme porvariston. Vasta sen jälkeen kun

talonpojat ja jälkeen jääneet työläiset, jotka ennen olivat edustettuina parlamentissa ja uskoivat siihen, meidän sisästäpäin suunnatun agitatsionimme vaikutuksesta ja siitä syystä, että me tämän uskon hajoitimme, siirtyivät he meidän puolellemme. Te puhutte siitä, että työläisluokka on järjestynyt syndikaatteihin, että agitatsionin ja propagandan areenana täytyisi olla nämä syndikaatit, mutta missä te järjestätte ja agiteeraatte talonpoikia, virkailijoita ja jälkeenjääneitä työläisiä, jotka eivät kuulu syndikaatteihin? Täytyy avomielisesti tunnustaa, että parlamentti tässä mielessä on korvaamaton, että eivät ainoastaan syndikaatit, vaan jopa neuvostotkin vissinä vallankumouksen kehityskautena eivät voi parlamentin paikkaa täyttää.

Suhi sanoo, että parlamentti on meille kovin kallis, että te olette liian heikkoja, että te pelkäätte sitä, että teiltä puuttuu keinoja, ei riitä miehiä, että valitsemanne edustajat eivät tule alistumaan, että te ette saa riittävää lukumäärää valitsijoita j.n.e. Mutta jos te olette noin heikkoja, niin kuinka te voitte puhua prolerariaatin diktatuurista, porvariston voittamisesta, tuotannon järjestämisestä ja toisista kommunistisen puolueen tehtävistä, jotka toteuttamistansa varten ennenkaikkea vaativat järjestökurin voimaa ja keinoja. Oman heikkoutensa tunnustaminen on huono todiste periaatteellista toimintatapaa laatiessa. Täytyy työskennellä omien voimiensa monistamiseksi järjestääkseen laajoja työläisjoukkoja, yhdistellessään näitä rautaisen järjestökurin alle.

Keskustelun jälkeen hyväksyttiin Bukharinin laatima päätöslauselma seuraavan Zinovievin laatiman lisäyksen kanssa:

Porvarillisten parlamenttien ja kunnallishallintojen kommunistisille jäsenille ja Kommunistipuolueiden keskuskomiteoille, joiden tehtävänä on johtaa kommunistisia ryhmiä porvarillisissa parlamenteissa.

Vastustusta kommunistien porvarillisiin parlamenteihin käymistä kohtaan ylläpidetään sosialidemokratisen parlamenttarismin muistolla Toisen Internationalen aikana. Sosialidemokraattisten jäsenten enemmistön käyttäytyminen porvarillisissa parlamenteissa oli todella niin periaatteetonta ja usein petollista, ettei työväenluokka voi unohtaa tätä katkeraa kokemusta.

Tästä syystä on välttämätöntä Kommunistiselle Internationalelle, joka on vallankumouksen edun tähden ajanut parlamentin puhujalavan käyttämistä kommunistien puolelta, seurata hyvin tarkasti kommunististen parlamentin jäsenten toimintaa ja sen on ryhdyttävä kaikkiin toimenpiteisiin luodakseen uuden vallankumouksellisen parlamenttarikon tyyppin, parlamenttaarisen kommunistisen sotilaan.

Tätä päämäärää silmällä pitäen on tarpeellista että:

1. Kommunistisen puolueen kokonaisuudessaan ja sen keskuskomitean tulisi valmisteluaikana, sts. ennen parlamenttivaaleja, tarkasti tutkia parlamenttiryhmän henkilöllistä kokoonpanoa. Keskuskomitean tulisi olla vastuunalainen kommunistisen parlamenttiryhmän kaikesta työstä. Keskuskomitealla tulee olla valta hyljätä minkä järjestön mikä ehdotus tahansa, ellei komitea ole täysin vakuutettu, että mainittu ehdokas tulisi parlamentissa ajamaan todellista kommunistista politiikkaa.

Kommunistipuolueiden täytyy luopua vanhasta sosialidemokraattisesta tavasta valita edustajiksi ainoastaan n.s. "kokeneita" parlamenttariikkoja — pääasiallisesti lakimiehiä j.n.e. Yleisen säännön mukaisesti on tarpeellista asettaa työläisiä ehdokkaiksi huolimatta siitä vaikka nämä joskus ovatkin tavallisia työ-

läisiä, joilla ei ole suurta parlamenttaarista kokemusta. Kommunistipuolueen tulee kohdella armottomalla ylenkatseella kaikkia niitä, jotka tahtovat tehdä itselleen elämän uran yhtymällä puolueeseen vähän ennen vaaleja päästäkseen parlamenttiin. Keskuskomitea saa hyväksyä ehdokkaiksi vain sellaisia miehiä, jotka ovat vuosia kestäneellä työllä osottaneet horjumattoman uskollisuutensa työväenluokkaa kohtaan.

2. Kun vaalit ovat ohi parlamenttiryhmän järjestäminen täytyy olla kokonaan Kommunistipuolueen keskuskomitean käsissä — olkoonpa puolue laillinen tai laitton mainitulla hetkellä. Kommunistipuolueen keskuskomitean täytyy hyväksyä tehtäviinsä kommunistisen parlamenttiryhmän puheenjohtaja ja puheenjohtajaneuvosto. Puolueen keskuskomitealla tulee olla pysyväinen edustaja parlamenttiryhmissä oikeudella hyljätä päätöksiä. Kaikissa tärkeissä poliittisissa kysymyksissä parlamenttiryhmän on kysyttävä ennakolta neuvoa puolueen keskuskomitealta.

Jokaisen tärkeämmän kommunistien mielenosotuksen edellä parlamentissa, keskuskomitealla täytyy olla valta ja oikeus nimittää tai hyljätä ryhmän puhuja, oikeus vaatia puhujaa jättämään ennakolta komitealle pääkohdat puheestaan tai koko tekstin keskuskomitean hyväksyttäväksi. Jokaisen ehdokkaan, joka tulee kommunistien vaalilistalle, täytyy allekirjoittaa lausunto, missä sanotaan, että keskuskomitean ensimmäisen vaatimuksen saatuaan, hänen on erottava edustaja palkastaan, että puolue saa toimituttaa uudet vaalit.

3. Maissa missä reformistiset, puolireformistiset tai kokonaan uraa etsivät ainekset ovat onnistuneet tunkeutumaan kommunistiseen parlamenttiryhmään (kuten nyt jo on tapahtunut useissa maissa) Kommunistipuolueiden keskuskomiteoiden velvollisuus on perinjuurin kitkeä pois kaikki sellaiset ainekset noudattaen sitä periaatetta, että työväen luokan asialle on paljon parempi jos on olemassa pieni, mutta todella kommunistinen ryhmä kuin että olisi suuri ryhmä jolta kuitenkin puuttuisi oikea kommunistinen menettely.

4. Kommunististen edustajan, keskuskomitean päätöksen mukaisesti on yhdistettävä julkinen toiminta salaisen toiminnan kanssa. Maissa, joissa kommunistiset edustajat vielä nauttivat jonkunlaista loukkaamattomuutta, niin sitä on käytettävä siliä tavalla, että avustetaan puolueen salaista propagandaa ja salaisia järjestöjä.

5. Kommunististen edustajain on tehtävä kaikkalainen parlamenttaarinen työnsä riippuvaiseksi puolueen ulkoparlamenttaarisesta työstä. Säännöllistä mielenosotusluontoisten lakialotteiden esittämistä, ei sillä, että porvarillinen enemmistö niitä hyväksyisi, mutta agitatsioni, propaganda- ja järjestämistarkoituksessa, on tehtävä puolueen keskuskomitean johdon alaisena.

6. Työväen mielenosotuksia toimeenpantaessa kaduilla, tai muissa vallankumouksellisissa liikkeissä, kommunistisen edustajan täytyy olla huomattavimalla paikalla — köyhälistöjoukon etunenässä.

7. Kommunististen edustajain täytyy käydä kaikkialla käytettävinaan olevilla keinoilla (puolueen kontrollin alaisena) kirjallisesti tai muuten, suhteisiin vallankumouksellisten työläisten, talonpoikain ja muiden raatajain kanssa, eivätkä he saa tässä suhteessa matkia sosialidemokraattisia edustajia, jotka koettavat saada aikaan liikesuhteet valitsijainsa kanssa.

8. Jokaisen kommunistisen edustajan on muistettava, ettei hän ole lainlaatija, joka on velvollinen pyrkimään sovintoon toisten lainlaatijain kanssa, mutta että hän on vain vihollisen leiriin lähetetty agitaattori, jonka on siellä saatettava täytäntöön puolueen päätökset. Kommunistinen edustaja ei ole vastuuvetollinen

hajanaiselle valitsijajoukolleen, mutta hän on vastuunalainen omalle kommunistiselle puolueelleen olkoonpa se laillinen tai laitton.

9. Kommunistisen edustajan on puhuttava parlamentissa sellaisella tavalla, että sitä ymmärtää jokainen työläinen, talonpoika, pesunainen ja lammaspaimen, niin että puolue voi julaista hänen puheensa lentolehtisenä ja levittää sitä kaikkein syrjäisimpäänkin kylään maassa.

10. Tavallisten kommunististen työläisten ei saa ujostella, puhua porvarillisissa parlamenteissa, eikä heidän ole annettava perään kokeneille parlamenttaarikoille sittenkään vaikka nämä työläisedustajat olisivat kokemattomia parlamenttaarisissa menettelytavoissa. Häätötilassa työläisedustajat voivat lukea puheensa muistiinpanoista, että puhe voidaan jälkeinpäin julaista lehdissä tai lentokirjasena.

11. Kommunististen edustajien on käytettävä parlamentin puhujalavaa ei ainoastaan porvariston ja sen seuraajien tuomitsemiseen, mutta myös paljastaakseen sosialipatriootit, reformistit ja keskustan horjuvat politikoitsijat ja muut kommunismin vastustajat ja heidän on levitettävä niin laajalle kuin mahdollista Kommunistisen Internationalen aatteita.

12. Kommunististen edustajain, siinäkin tapauksessa vaikei heitä olisi kuin yksi tai kaksi parlamentissa, on koko esiintymisellään heitettävä haaste kapitalismia vastaan ja he eivät saa koskaan unohtaa, että vain sellainen on arvokasta kommunistin nimeä kantaville, jotka eivät ole vain sanoissa, mutta myös teoissa, porvarillisen järjestelmän ja sen sosialipatrioottisten lakeijain verivihollisia.

2. Oikea hetki soviettien perustamiselle.

Kommunistisen Internationalen toinen kongressi hyväksyi seuraavat, G. Zinovievin teesit neuvostojen perustamisesta:

Työläisedustajien neuvostot (sovietit) ilmenevät ensimmäisen kerran Venäjällä v. 1908 ,hetkellä jolloin Venäjän työläisten vallankumouksellinen liike oli korkeimmillaan. Jo v. 1905 Pietarin työläisedustajain neuvosto otti ensimmäisiä valstomaisia askeleita vallan valtamista kohden. Ja sinä aikana Pietarin sovietti oli voimakas vain sikäli kun sillä oli tilaisuus vallata poliittinen valta. Niin pian kuin yleisvaltakunnallinen vastavallankumous uudelleen järjesti voimansa ja työväenliike lamautui, sovietti, lyhyen lamaanusajan jälkeen, lakkasi olemasta.

Kun v. 1916 uuden voimakkaan vallankumouksellisen virtauksen alkaessa Venäjällä alkoi herätä ajatus ryhtyä heti järjestämään työläisedustajien neuvostoja, bolshevikipuolue varotti työläisiä soviettien pikaisesta järjestämisestä ja osotti, että soveliaan aika sille on vain sinä hetkenä, jolloin vallankumous on jo alkanut ja jolloin hetki on lyönyt alkaa suorainen taistelu vallasta.

Vuoden 1917 helmikuun vallankumouksen alussa, jolloin työläisedustajain neuvostot heti muutettiin työläis- ja sotilasedustajain neuvostoiksi, ne vetivät vaikutusvaltansa piiriin mitä laajimmat kansajoukot ja heti saivat suunnattoman määräysvallan, koska todellinen voima oli niiden puolella, niiden käsissä. Mutta kun vapaamielinen porvaristo toipui ensimmäisistä vallankumouksellisista iskuista ja kun sosialipetturit, sosialivallankumoukselliset ja menshevikit, auttoivat Venäjän porvaristoa ottamaan vallan omiin käsiinsä, soviettien merkitys alkoi vähentyä. Vasta heinäkuun päiviin ja Kornilovin vastavallankumouksellisen taistelun epäonnistumisen jälkeen, jolloin laajat kansan kerrokset alkoivat liikehtyä ja jolloin vastavallankumouksellisen porvarillisen kokoomushallituksen kukistuminen oli hyvin lähellä, alkoivat sovietit jälleen kukoistaa ja pian saavuttivat ratkaisevan merkityksen maassa.

Saksan ja Itävallan vallankumouksen historia osoittaa samaa. Kun kansanjoukot kapinoivat, kun vallankumouksen aalto nousi niin korkealle, että se pyyhkäisi Hohenzollernien ja Habsburgien linnotukset olemattomiin Saksasta ja Itävallasta, työläis- ja sotilasedustajain neuvostot nousivat suunnattomalla nopeudella. Ensinnä todellinen voima oli niiden puolella ja sovietit olivat hyvin pitkällä tulemassa de fakto hallituksiksi. Mutta niin pian kuin kokonaisesta historiallisten tosiasiain sarjasta johtuen, valta alkoi luisua porvaristolle ja vastavallankumouksellisille sosialidemokraateille, sovietit alkoivat nopeasti rappeutua ja menettivät merkityksensä. Kapp-Luettwitzin epäonnistuneen vastavallankumouksyrityksen aikana Saksassa sovietit uudelleen alkoivat toimia, mutta kun taistelu uudelleen päättyi porvariston ja sosialistipetturien voittoon, sovietit, jotka olivat juuri alkaneet nostaä päätään, jälleen kuolivat.

Ylläolevat tosiasiat osoittavat, että soviettien perustamiselle ovat välttämättömät vissit määrättyt ehdot. Työläisedustajain neuvostojen perustamiselle ja niiden muuttamiselle työläis- ja sosialistiedustajain neuvostoiksi on välttämätöin kolmen määrätyn ehdon olemassaolo:

- a) Suuri vallankumouksellinen sysäys laajojen työläismiesten ja työläisnaisten sekä sotilaiden ja yleensä työläisten keskuudessa;
- b) Kireä taloudellinen ja politillinen kriisi, joka saavuttaa sellaisen laajuuden, että valta alkaa luisua pois porvariston käsistä, ja
- c) Jolloin huomattavien työläisjoukkojen riveissä ja ennen kaikkea kommunistisen puolueen riveissä on kypsytynyt vakava päättäväisyys alkaa systemaattinen ja lopullinen taistelu vallasta.

Näiden ehtojen puuttuessa kommunistit voivat ja niiden tulisi järjestelmällisesti ja väijäämättömästi levittää ajatusta sovieteistä, saattaa se populääriseksi työläisjoukkojen keskuudessa, osoittaa kansan laajoille joukoille, että sovietit ovat ainoa tehokas hallitusmuoto täydelliseen kommunismin muuttumisen ajalla. Mutta ryhtyä suoranaiseen soviettien järjestämiseen näiden ehtojen puutteessa on mahdotointa.

Sosialistipetturien yritys kuohita neuvostot Saksassa, muuttaa niiden luonetta ja senjälkeen liittää ne porvarillis-demokraattiseen perustuslailliseen järjestelmään on työväen asian peittämistä ja työläisten narraamista. Todelliset sovietit ovat mahdollisia vain valtiojärjestelmänä, joka ottaa porvarillisen demokratian paikan, hävittää sen ja sen sijalle saattaa köyhällistön diktatuurin.

Itsenäisten sosialistien oikean sivustan (Hilferdingin, Kautskyn, y. m.) propaganda, jonka tarkoituksena on osoittaa soviettijärjestelmän yhteensoveltuvaisuus porvarillisen perustuslakikokouksen kanssa, on joko täydellistä kyvyttömyyttä käsittää köyhällistön vallankumouksen kehityksen lakeja tai tietoista työväenluokan narraamista. Sovietit ovat köyhällistön diktatuurilla. Perustava kokous on porvariston diktatuurilla. Köyhällistön diktatuurin yhdistäminen porvariston diktatuurin kanssa on mahdotointa.

Erillisten kommunistiryhmien yritykset Ranskassa, Italiassa, Amerikassa ja Englannissa muodostaa sellaisia sovietiteja, jotka eivät käsittäisi laajoja työläisjoukkoja ja ovat tästä syystä kykenemättömiä ryhtymään suoranaiseen taisteluun vallasta, ovat todellisuudessa haitallisia soviettivallankumouksen valmisteluille. Sellaiset keinotekoiset ansarisovietit parhaimmassakin tapauksessa pian muuttuvat pieniksi soviettiaatteen propagandayhdistyksiksi ja pahimmassa tapauksessa tällaiset kääpiösovietit kykenevät vain kompromisseeraamaan soviettiajatukseen suurten kansajoukkojen silmissä.

Sovietit ilman vallankumousta ovat mahdottomia. Sovietit ilman köyhällistön

vallankumousta välttämättömyyden pakosta tulevat soviettien irvikuviksi. Todelliset joukkosovietit ovat köyhällistön diktatuurin historiallinen määrätty muoto. Kaikkien riippittömien ja vakavien soviettien kannattajien on varovaisesti käsiteltävä soviettiajatusta ja vaikka väsymättömästi levittävätkin sitä kansajoukkojen keskuudessa, heidän tulisi alkaa soviettien perustaminen vasta sitte kun yllä esitetyt ehdot ovat olemassa.

* * *

Puhuessaan alustuksensa puolesta Zinoviev lausui, että kommunistisen puolueen periaattellinen perusta neuvostohallituksessa ei herätä epäilyksiä eikä erimielisyyksiä. Yksityisistä keskusteluista tovereiden kanssa sekä mielipiteiden vaihdosta valiokunnassa sanoi Zinoviev tulleen vakuutetuksi, että kaikki ovat yksimielisiä neuvostojen välttämättömyydestä. Neuvosto-aate on jo siinä määrin kuuluisa työläisjoukkojen ja työätekevien keskuudessa, että laajempi selostelevinen tästä kysymyksestä Zinovievin mielestä on tarpeeton. Koko kysymys supistuu siihen milloin ja mitä varten neuvostoja on muodostettava.

Eritellessään suhtautumista neuvosto-aatteeseen Zinoviev totesi, että esim. Italiassa on jo muodostettu neuvostoja, mutta suhtautuminen niihin ei ole sellaista kuin sen tulisi olla. Zinoviev varotti kevytmielisestä suhtautumisesta neuvosto-aatteeseen. Tämä aate, sanoi hän, on välttämätön tehdä tunnetuksi kaikille ja kaikkialla. Mutta siihen saakka, kunnes eivät toteudu kaikki ennakkoehdot neuvostojen järjestelylle, siihen saakka kunnes eivät joukot ole täysin tietoisia neuvostojen välttämättömyydestä eivätkä ole järjestyneet niiden kannattamiseksi, kunnes laajoille työätekeville joukoille ei ole selvänä neuvostojen tarkoitusperä ja merkitys, — ei ole saatettava neuvosto-aatetta naurunalaiseksi.

Kuitenkin tätä ei ole käsiteltävä siten, että olisi välttämätöntä odottaa sitä alkaa, kunnes oppineet laatisivat ihanteellisen neuvostovaltakunnan järjestelmän, Venäjän kommunistinen puolue aivan päinvastoin kuin Saksan, pyrki toteuttamaan neuvostoaatetta silloin, kun seikkaperäinen neuvostovallan tieteellinen järjestelmä ei ollut vielä kehittynyt, ja kuitenkin täytyy todeta, että meillä on olemassa neuvostot ja ehkäpä on olemassa järjestelmäkin, mutta saksalaisilla on olemassa toistaiseksi vain järjestelmä.

Ei tietenkään ole kysymys parhaimmasta neuvostovallan järjestelmästä, vaan periaatteellisten perusteiden ankarasta noudattamisesta sekä järjestäytymisestä. Tältä katsantokannalta katsoen on äärimmäisen tärkeää että neuvostot olemassaolonsa ensipäivästä alkaen pyrkivät olemaan valtakunnallista luonnetta olevina järjestöinä. Tällä me mitä perusteellisemmalla tavalla eroamme menshevistisistä ja Kautskyn johtamista riippumattomista. He ovat koko ajan vaatineet, että neuvostot olisivat luokkajärjestöjä ja etteivät ne saisi omata vallankumouksellista toimintaa. Zinoviev vaati, että neuvostot olisivat proletariaatin diktatuurin toteuttajina sekä että voittanut ja voittava proletariaatti ennen kaikkea on velvollinen pyrkimään siihen, että sen käsissä pysyisi valtakunnallisen pakoittamisen ja yhtenäisyyden koneisto. Neuvostoja on järjestettävä ainoastaan sitä varten, että proletariaatin diktatuuriin pyrkivä valtakunnallinen koneisto saatetaan vastakkain porvarillisen valtakunnan koneiston kanssa. Neuvostojen täytyy ehdottomasti toimia tähän suuntaan, ankan taistelun merkeissä porvarillisen valtakunnan puolesta.

Näistä asianhaaroista voidaan tehdä se johtopäätös, että neuvostojen muodostamista ei voida keneltäkään vaatia, että neuvostoja voidaan muodostaa ainoastaan silloin, kun kaikki neuvostojen olemassaololle välttämättömät ennakkoehdot ovat

olemassa. Itsestään on selvää, että silloin neuvostot tulevat toimimaan siihen suuntaan ja sitä työtä tehden jonka meille on historia jättänyt tehtäväksi.

Kun Zinoviev oli lopettanut alustuksensa, selvisi, että ei ollut edustajia, jotka olisivat halunneet tässä kysymyksessä vastustaa hänen esittämäänsä katsantokantaa. Tämän johdosta asetettiin Zinovievin esittämät teesit äänestettäväksi ilman keskustelua. Ne hyväksyttiin yksimielisesti. Pidättäytymistä äänestyksestä ei myöskään tapahtunut.

3. AMMATILLIITOT JA TEHDASKOMITEAT.

Kommunistisen Internationalen päätöstä, jossa määritellään kommunistien suhtautuminen ammattijärjestöihin ja tehdaskomiteoihin, ei ole vielä saapunut Amerikkaan kokonaisuudessaan. Vain lyhyt ote Karl Radekin tätä asiaa käsittelevästä puheenvuorosta on saapunut. Siitä ilmenee, että kongressi ei hyväksynyt Amerikan Yhdistyneen Kommunistipuolueen kantaa, joka merkitsee täydellistä A. F. of L:stä erossa pysymistä.

Radek selosti puheessaan valiokunnan toimintaa ammattiliittoja ja talouskomiteoita koskevien teesien käsittelyssä, tehden uudelleen selkoa erimielisyyksistä valiokunnan enemmistön ja amerikalaisen toverien välillä. Samalla esitti hän otteita Amerikan Kommunistisen puolueen virallisen edustuksen lausunnosta puolueen suhtautumisesta. Täten — lausui Radek — amerikalaisen toveriemme vastaväitteet eivät ole satunnaisia, vaan ne kuvastavat heidän edustamansa puolueen katsantokantaa tässä asiassa, joka varmasti merkitsee American Federation of Laborista eroamisen ja uusien neuvostojen perustamisen kantaa. Tästä syystä on meidän määriteltävä varma Kommunistisen Internationalen mukainen kanta suhtautumisestamme ammattiliittoihin sekä painostettava erityisessä liitteessä pitävämme vääränä amerikalaisen toverimme kantaa. Vielä vähemmän oikea on Bombaggin esittämä kanta. Vaikka hän onkin ammattiliittolaisen toimivana työmiehenä ei hän ollenkaan usko ammattiliittolaisiin liittojen valankumoukselliseen toimintaan, jopa esittää, ettei uusia ammattiliittoja muodostettaisi. Meidän on kerta kaikkiaan lausuttava, että me tulemme aina olemaan työläisjoukkojen kanssa, meidän on kerta kaikkiaan lopetettava lahkolaisuuspyrkimykset.

Teollisuusneuvostojen suhteen katsoi Radek välttämättömäksi pysyttäytyä toisenlaisessa menettelytavassa. Meidän on — hän lausui — vedettävä sosialidemokraattien vaikutusvallasta pois erityisten ammattijärjestöjen muodostamat työläisryhmät. Taistelematta itse ammattiliittolaisien liittojen muotoa vastaan, mutta pyrkien hankkimaan yhä useampia taistelutilaisuuksia ammattiliitoille sekä avustamaan niitä ammattiliittolaisen byrokratian vastustamisessa, on samalla vahvistettava näiden ryhmien vallankumouksellista henkeä.

Tämän jälkeen Radek vielä teki muutamia huomautuksia niiden katsantokantojen eroavaisuudesta, mitä on ammattiliittolaisen liikkeen miehillä yleensä ja mikä kommunistilla. Jos asettuisi ammattiliittolaisen liikkeen miesten katsantokannalle ja otaksuisi, että sosialismi on toteutettava vapaalla sovitteilla ammattiliittolaisessa keskuudessa, niin jouduttaisiin sellaiseen tilanteeseen, jolloin erityiset, jäsenmäärältään suurempilukuiset ammattiliitot, jotka ovat parhaiten järjestyneet tai suorittavat tärkeämpää yhteiskunnallista laatua olevia tehtäviä, tulisivat etuoikeutetuun asemaan. Tämä mahdollisuus on tehtävä tyhjäksi järjestön avulla, joka likimain vastaa meidän korkeinta kansantalouseluostoaamme. Lopuksi kehotti puhuja kongressia yksimielisyyteen.

Valtavalla äänen enemmistöllä hyväksyi kongressi Radekin esittämät lisäykset.

KOMMUNISTISEN INTERNATIONALEN JÄRJESTYSSÄÄNTÖ.

Kommunistisen Internationalen järjestyssääntöjä koskevaa päätöstä Säkenien toimitus ei ole vielä saanut kokonaisuudessaan. Euroalaisissa sosialistisissa sanomalehdissä on julaistu vain otteita siitä. Seuraavista Saksan itsenäisten sosialistien lehden, Leipziger Volkzeitungin, julkaisemista otteista kuitenkin ilmenee, se seikka, että Kommunistinen Internationale on todellisuudessa järjestetty kansainväliseksi puolueeksi, jonka kansalliset osastot eivät ole oikeutettuja määräämään omista menettelytavoistaan, vaan ne määrää Kommunistenten Internationalen kongressi. Järjestyssäännöt on laatinut Kommunistisen Internationalen puheenjohtaja, G. Zinoviev ja niissä m. m. lausutaan:

“Kommunistinen Internationale asettaa päämääräkseen ase kädessä taistella kansainvälisen porvariston kukistamiseksi ja kansainvälisen neuvostovaltan luomiseksi, ollen tämä väliasteena valtion täydelliselle kukistamiselle. Kommunistinen Internationale pitää köyhälistön diktatuurilla ainoana keinona, joka tekee mahdolliseksi ihmiskunnan vapauttamisen kapitalismin kauhuista. Ja kommunistinen Internationale pitää neuvostovaltaa historian luomana muotona tästä köyhälistön diktatuurista.

Kommunistinen Internationale luopuu toisen Internationalen vanhoista traditioista jotka todellisuudessa ovat olemassa vain valkoihoisia ihmisiä varten. Kommunistinen Internationale asettaa tehtäväkseen koko maailman työläisten vapauttamisen. Kommunistisen Internationalen riveissä yhtyvät veljeyden sitellä valko-, kelta- ja mustaihoiset ihmiset — siis koko maailman työläiset.....

Kaikkien Kolmanteen Internationaleen liittyneiden puolueitten ja järjestöjen vähintään kerran vuodessa kokoontuva maailmankongressi asetetaan korkeimmaksi tuomioistuimeksi. Asioita hoitaa toimeenpanovaltiokunta mielensä mukaan. Tähän valiokuntaan valtuuttaa sen maan kolmanteen Internationaleen liittynyt puolue, jossa maassa valiokunnalla on kotipaikkansa, viisi päätösvaltaista edustajaa. Muut 10 suurinta puoluetta asettavat kukin yhden äänivaltaisen edustajan. Kaikki muut internationaleen liittyneet puolueet voivat lähettää toimeenpanovaltiokuntaan kunkin neuvottelevan jäsenen. Toimeenpanevan komitean julkaisemat suuntaviivat ovat sitovia kaikkien maiden Internationaleen liittyneille puolueille ja järjestöille. Myöskin on siellä oikeus töittensä täytäntöönpanemiseksi kaikkiin maihin perustaa aputoimistoja sekä puolueista ja järjestöistä valita keskuuteensa neuvottelevia edustajia, jotka eivät ole Kommunistenten Internationalen jäseniä, mutta jotka ovat myötätuntoisia kommunistisille ajatuksille. Myöskin kuuluvat sen alle vielä kaikki ne läittomat järjestöt, joiden muodostamista pidetään tarpeen vaatimana katsoen Euroopassa ja Amerikassa vallitsevaan yleiseen tilanteeseen. Myöskin kommunistisen nuorison kansainvälistä liittoa ynnä sen yhteyteen järjestettyä Kommunistenten Internationalen naisosastoa sitovat toimeenpanevan komitean antamat ohjeet.

Lisäselvyyttä näihin järjestyssääntöihin saadaan seuraavasta kysymyksen alustajan, bulgarialaisen kommunistin, Karabaktschiewin, puheesta. Perustaksi Kommunistenten Internationalen järjestömuodolle hän asetti maailman proletariaatin solidarisuuden aseellisen taistelun pohjalla porvaristoa vastaan, kapitalistisen järjestelmän kukistamisen pohjalla kommunistisen talouden järjestämisen.

Kommunistinen Internationale ei tydy suulliseen julistukseen yhden tai toisen puolueen taholta solidarisuudestaan äskettäin esitettyihin perustelmiin nähden, eikä suulliseen myöntävyyteen seurata Kommunistisen Internationalen suunnittelemissa tehtäviin. Kommunistisen Internationalen Toimeenpanevan komitea valvoo sitä että kaikki käytännöllinen toiminta Kommunistiseen Internationalen kuuluvien puolueiden taholta sekä heidän menettelytapansa olisivat kokonaan yhtenäisiä Internationalen periaatteen ja maailmanvallankumouksen kehityksen etujen kanssa. Paitsi sitä on maailman proletariaatille erikoisen tärkeää ei ainoastaan Internationalen kuuluvien puolueiden toiminnan periaatteellinen sisältö, vaan myöskin ne menettelytavat, joiden avulla periaatteelliset tehtävät toteutetaan. Yksityiskohtaisesti on tärkeää Kommunistiseen Internationalen kuuluvan puolueen toiminnan välttämättömpänä ehtona mitä ankarimman rautaisen kurin ylläpitäminen riveissä ja korkealle kohoavan toimintatarmoon omaaminen sen jäsenen keskuudessa. Ainoastaan näiden ehtojen vallitessa on mahdollista luoda sellainen olotila, jonka vallitessa köyhällistön voitto maailman mitakaavassa käy historialliseksi välttämättömyudeksi, sekä sen häviöt yhteentörmätyksensä luokkavihollisensa kanssa mahdollisimman vähämerkitykselliseksi. Karabaktschiew pysähtyy niihin vastaväitteisiin, joita mahdollisesti voidaan esittää hänen alustuksensa johdosta, erittäin tärkeäksi otaksuen sen vastaväitteen, joka tullaan ehkä esittämään sen päätöksen johdosta, että on hyväksytty aseellisen taistelun periaate. Hän katsoi velvollisuudekseen korostaa sitä seikkaa, että maailman proletariaatti voi saavuttaa voiton maailman porvaristosta ainoastaan siinä tapauksessa jos se tarttuu aseisiin. Ainoastaan kapinan kautta, muodostamalla luokka-armeija ja ratkaisevan, armottoman aseellisen taistelun kautta on mahdollista kukistaa kapitalistinen järjestelmä. Tästä katsantokannasta lähtien on välttämätöntä voitettun porvariston vainoaminen, sen vastuksen musertaminen, sen rivien saattaminen epäjärjestykseen j.n.e.

Useat puhujat esittivät puheissaan joukon lisäyksiä ja korjauksia esitettyihin teeseihin. Zinoviev vastusti asiallisista syistä esitettyjä korjausehdotuksia, sekä puolusti ammattijärjestöliikkeen jaoston muodostamista Kommunistisen Internationalen yhteyteen. Tämän jaoston tarkoituksena on koota koko maailman köyhällistö, eikä ainoastaan sen poliittiset puolueet. Ammattijärjestöliikkeeseen nähden on tämä työ jätettävä jonkun erikois-organin tehtäväksi Kommunistisen Internationalen yhteydessä. Juuri tällaisena organina tulisi toimimaan suunniteltu ammattijärjestöllinen jaosto. Siirtyen kysymykseen Kommunistisen Internationalen Toimeenpanevasta Komiteasta Zinoviev lausui, että Toimeenpanevan Komitean muodostamista ei ole katsottava miksikään komeilun haluksi jonka muodostamiseksi puolueiden täytyy riistää käytettäväkseen jokaisesta puolueesta yhden työkuntoisen jäsenen. Tämä toimenpide on välttämätön. Maailman vallankumoukselle on välttämätöntä mahtavan auktoriteetin omaava ja hyvin tiedotettu edustus maailman vallankumouksenköyhällistöstä. Zinoviev ehdotti että Kolmannen Internationalen toimikuntaan lähetettäisiin etupäässä puolueen päätoimikuntien sihteeristön jäseniä, sillä Kommunistinen Internationale ei ole mikään propagandayhdistys, vaan vallankumouksellinen köyhällistön pääesikunta.

Sääntöehdotuksen teesit asetettiin äänestettäväksi ja hyväksyttiin yksimielisesti. Koska ei yhtään ollut pidättäytynyt äänestämästä eikä kukaan ollut äänestänyt teesejä vastaan, niin Zinoviev ehdotti, että teesejä ei jätettäisi valiokuntaan, vaan pidettäisiin ne kongressin sellaisinaan hyväksyminä. Tämä ehdotus äänestyksellä hyväksyttiin.

5. LIITTYMISEHDOT KOMMUNISTISEEN INTERNATIONALEEN.

Saksan itsenäisten sosialistien äänenkannattaja, Die Freiheit, julkaisi äskettäin seuraavat Kommunistisen Internationalen toisen kongressin liittymisehdot:

Liittymisehtojen perustelua.

Kommunistisen internationalen ensimmäisessä kongressissa ei asetettu riittäviä ehtoja kolmanteen internationaleen liittymiselle. Siihen hetkeen saakka, jolloin ensimmäinen kongressi kutsuttiin koolle, oli useimmissa maissa ainoastaan kommunistisia suuntia ja ryhmiä.

Toisenlaisissa olosuhteissa kokoontui kommunistisen internationalen toinen kongressi. Nykyään ei useimmissa maissa ole ainoastaan kommunistisia virtauksia ja suuntia, vaan myöskin kommunistisia puolueita ja järjestöjä.

Kommunistisen internationalen puoleen kääntyvät nyt usein sellaiset puolueet ja ryhmät, jotka vielä äskettäin kuuluivat toiseen internationaleen, mutta jotka nyt haluavat liittyä kolmanteen internationaleen, vaikka ne itse asiassa eivät ole kommunistisia. Toinen internationale on lopullisesti murtunut. Väli puolueet ja "keskustan" ryhmät, jotka huomaavat toisen internationalen täydellisen mahdottomuuden, koettavat lähentyä yhä voimakkaammaksi tulevaa kolmatta internationalea. He toivovat samalla kuitenkin voivansa säilyttää sellaisen "autonomian", joka tarjoaa heille mahdollisuuden toteuttaa aikaisempaa opportunistista keskustapoliittikkaansa. Kommunistinen internationale tulee tavallansa muottiin.

Muutamien keskustan ryhmien halu liittyä kolmanteen internationaleen on välillisenä todisteena siitä, että kommunistinen internationale on vallannut koko maailman luokkatietoisien työväestön suuren enemmistön myötätunnon ja että sen voimakkuus päivä päivältä kasvaa yhä suuremmaksi.

Kommunistista internationalea uhkaa vaara, että sitä vetistyttävät epävakaiset, puoleen ja toiseen hujuvat ainekset, jotka eivät vielä täydellisesti ole heittäneet mielestään toisen internationalen aatteita.

Sitäpaitsi jää muutamiin suuriin puolueihin (Italiassa, Ruotsissa, Norjassa, Jugoslaviassa y. m.), joissa enemmistö on kommunismin kannalla, huomattava reformistinen ja sosialipassifistinen sivusta, joka ainoastaan odottaa tilaisuutta jälleen kohottaakseen päätään, alottaakseen köyhälistön vallankumouksen aktiivisen saboteerauksen ja sen kautta auttaakseen porvaristoa ja toista internationalea.

Ei yhdenkään kommunistin ole unohdettava Unkarin neuvostotasavallan antamia oppeja. Unkarin kommunistien sulautuminen yhteen n.k. "vasemmisto"-sosialidemokraattien kanssa on tullut Unkarin köyhälistölle kalliiksi.

Tämän johdosta katsoo kommunistisen internationalen toinen kongressi välttämättömäksi täydellisesti uudistaa liittymisehdot uusille puolueille ja kehottaa niitä puolueita, jotka jo on otettu jäseniksi kommunistiseen internationaleen, noudattamaan niille asetettuja velvollisuuksia.

Liittymisehdot.

Kommunistisen internationalen toinen kongressi päätti kommunistiseen internationaleen kuulumisen ehdoista seuraavaa:

1) Kaiken propagandan ja agitatsioonin on oltava luonteeltaan täydellisesti kommunistista ja vastattava kolmannen internationalen ohjelmaa ja päätöstä.

Luotettavien kommunistien on johdettava kaikkia äänenkannaltajia, kommunistien, jotka ovat todistaneet uhrautumisensa köyhälistön asian puolesta. Köyhälistön diktaturista ei ole puhuttava yksinkertaisesti kuin jostain maankiertäjien päähän ahdetusta kaavasta, vaan on se niin selitettävä, että sen välttämättömyys jokaiselle yksinkertaiselle työläiselle, työläisnaiselle, sotilaille ja talonpojalle käy selväksi jokapäiväisessä elämässä tapahtuvista tosiasioista, joita on järjestelmällisesti päivä päivältä seurattava sanomalehdistöstämme ja hyväkseen käytettävä.

Sekä alkakausi-, että päivittäiset lehdet ynnä kaikki puolueen kustannusliikkeet on täydellisesti asetettava puolueen toimikunnan alaisiksi, katsomatta siihen, onko puolue kokonaisuudessaan mainitulla hetkellä laillinen vaiko laitton. Ei ole sallittava, että kustannusliikkeet käyttävät väärin autonomiansa ja noudattavat politiikkaa, joka ei täydellisesti vastaa puolueen politiikkaa.

Sanomalehdistön palstoilla, kansankokouksissa, ammattiyhdistyksissä ja kullutusosuuksunnissa — kaikkialla, mihin kolmannen internationales kannattajat sattuvat kulkemaan, on välttämätöntä järjestelmällisesti ja sydämettömästi häväistä ei rinoastaan porvaristoa vaan myöskin heidän käytreitään, kaikenkarvaisia reformisteja.

2) Jokaisen järjestön, joka haluaa liittyä kommunistiseen internationaleen, on säännöllisesti ja suunnitelmanmukaisesti poistettava kaikista työväenliikkeen enemmän tai vähemmän vastuunalaisista tehtävistä (puoluejärjestöistä, sanomalehtien toimituksista, eduskuntaryhmistä, osuuskunnista, kunnanvaltuustoista, y. m.) reformistiset ja keskusta-aineokset ja asetettava niiden tilalle luotettuja kommunistisia henkilöitä, välittämättä siitä, joutuuko varsinkin alussa "kokeneiden" opportunistien tilalle syvistä riveistä kohonneita yksinkertaisia työläisiä.

3) Melkein kaikissa Europan ja Amerikan maissa saa luokkataistelu kansalaissodan luonteen. Sellaisten olosuhteitten vallitessa eivät kommunistit voi luottaa mihirkään porvarilliseen laillisuuteen. Heidän velvollisuutensa on luoda ennenkaikkea jonkinlainen vastaava laitton järjestökoneisto, joka ratkaisevalla hetkellä avustaa puolueita täyttämään velvollisuuttaan vallankumousta kohtaan. Kaikissa maissa, missä kommunisteilla piiritystilanteen tai poikkeuslainsäädännön takia ei ole mahdollisuutta kaikkia tehtäviään laillista tietä toteuttaa, on ehdottomasti välttämätöntä, että lailliseen toimintaan yhdistetään laitton.

4) Kommunististen aatteiden levittämisen velvollisuuteen kuuluu erikoisesti velvollisuus harjoittaa järjestelmällistä propagandatyötä armeijan keskuudessa. Jos tällainen toiminta on poikkeussäännösten rajoittama, on sitä harjoitettava salassa. Tällaisesta toiminnasta luopuminen olisi samaa kuin vallankumousvelvollisuuden pettäminen, eikä se vastaisi kolmanteen internationaleen kuulamista.

5) On välttämätöntä harjoittaa järjestelmällistä ja suunnitelmanmukaista agitatsioonitoimintaa maaseudulla. Työläisluokka ei kykene saavuttamaan voittoa, jollei se poliittikkansa kautta ole hankkinut maaseudun köyhälistöä ja vähintään osaa köyhemmistä talonpojista selkensä taakse sekä saanut osaa muusta maaseudun väestöstä pysymään puolueettomana. Maaseudulla harjoitettava kommunistinen työ saavuttaa nykyään erittäin suuren merkityksen. Sitä on harjoitettava etupäässä kaupunkien ja maaseudun vallankumouksellisten, kommunististen työläisten avulla, jotka ovat yhteydessä maaseudun kanssa. Tällaisen työn laiminlyöminen tai sen jättäminen epäluotettaviin, puoliksi reformistisiin käsiin on samaa kuin köyhälistön vallankumouksen laiminlyöminen.

6) Jokainen puolue, joka haluaa liittyä kolmanteen Internationaleen on velvollinen paljastamaan sekä julkisen sosialipatriotismiin että myöskin sosialipa-

sifismin vääryyden ja tekopyhyyden; järjestelmällisesti osoitettava työläisille, että ilman kapitalismin kukistamista vallankumouksen kautta ei minkäänlainen kansainvälinen sovinto-oikeus, ei minkäänlainen sotavarustelujen rajoittaminen eikä minkäänlainen kansainliiton uudistaminen "demokraattiseen" suuntaan kykene estämään uutta imperialistista sotaa.

7) Puolueet, jotka haluavat kuulua kolmanteen internationaleen, ovat velvollisia täydellisesti rikkomaan välinsä reformistien ja "keskustalaisten" poliittikan kanssa ja harjoittamaan puolueen jäsenten keskuudessa mitä laajimmalle ulottuvaa propagandaa tämän välisen rikkomisen hyväksi. Ilman sitä ei ole minkäänlainen johdonmukainen, kommunistinen poliittikka mahdollinen.

Kommunistinen internationale vaatii ehdottomasti tällaisen eroamisen toteuttamista niin pian kuin suinkin. Kommunistinen internationale ei voi sallia, että tunnetut opportunistit, joita nykyään edustavat Turati, Kautsky, Hilferding, Hillquit, Longuet, MacDonald, Madigllani, y. m., olisivat oikeutettuja lelpaamaan kolmannen internationalen jäseniksi. Se johtaisi ainoastaan siihen, että kolmas internationale olisi suuressa määrin kuolevan toisen internationalen kaltainen.

8) On välttämätöntä että, mitä tulee siirtomaihin ja niiden sorrettuihin kansallisuuksiin, puolueet omaksuvat erittäin selvän kannan niissä maissa, joissa porvaristo pitää hallussaan siirtomaita ja sortaa muita kansallisuuksia. Jokainen puolue, joka haluaa kuulua kolmanteen internationaleen; on velvollinen paljastamaan siirtomaissa olevien imperialistilensa juonet, avustamaan jokaista vapaudenliikettä siirtomaissa sekä sanoilla että töillä, vaatimaan kolmlaisten imperialistilensa karkoittamista näistä siirtomaista, synnyttämään työläisten sydämiin todellisen veljellisen suhteen siirtomaitten työtätekevään väestöön ja sorrettuihin kansallisuuksiin sekä harjoittamaan järjestelmällistä agitatsionityötä maansa sotajoukkojen keskuudessa jokaista sortotoimenpidettä vastaan, jota harjoitetaan siirtomaaväestön keskuudessa.

9) Jokaisen puolueen, joka haluaa kuulua kolmanteen internationaleen, täytyy harjoittaa väsymätöntä toimintaa ammattiliittojen työläis- ja toimintaneuvostojen kulutusosuoskuntien ja työläisten muiden joukkojärjestöjen keskuudessa. Näiden järjestöjen keskuuteen on järjestettävä kommunistisia ryhmiä, jotka yhtämittaisella ja väsymättömällä työllä voittavat ammattijärjestöt y. m. kommunismin asian puolelle. Näiden velvollisuutena on jokapäiväisessä työssään kaikkialla valvoa ja paljastaa sosialipatrioottien petollisuutta ja "keskustan" epävakaisuutta. Kommunististen ryhmäjärjestöjen täytyy olla täydellisesti alistettu puoluejohdon alle.

10) Jokaiseen kommunistiseen internationaleen kuuluvan puolueen täytyy käydä sitkeätä taistelua Amsterdamin keltaista ammattiliittoa vastaan. Niiden täytyy ammatillisesti järjestyneille työläisille selvästi ja painokkaasti osoittaa eroamisen välttämättömyys keltaisesta Amsterdamin internationaleesta. Niiden on kaikki keinoin koetettava tukea niiden punaisten ammattiyhdistysten muodostamaa kansainvälistä liittoa, jotka liittyvät kommunistiseen internationaleen.

11) Puolueitten, jotka haluavat kuulua kolmanteen internationaleen, on alistettava parlamenttiryhmiensä henkilöllinen kokoonpano tarkistuksen alaiseksi. Niistä on poistettava kaikki epäluotettavat ainekset. Parlamenttiryhmiät on alistettava ei ainoastaan nimeksi vaan myöskin käytännössä puoluejohdon alaisuuteen siten, että jokaiselta kommunistiselta parlamentin jäseneltä vaaditaan, että hänen toimintansa palvelee todella vallankumouksellisen propagandan etuja.

12) Kolmanteen internationaleen kuuluvat puolueet on rakennettava demokraattisen sentralismin (mahdollisimman suureen keskitykseen pyrkivän) pe-

riaatteelle. Nykyisessä kärjistyneen sisällissodan vaihteessa kykenee kommunistinen puolue täyttämään velvollisuutensa vain siten, että se on järjestetty niin keskitetysti kuin sulnkin, että siinä vallitsee raudankova kuri ja että puolueen johto puolueen jäsenten luottamukseen nojaten on varustettu täydellisellä arvovallalla ja mitä pisimmälle menevillä valtuuksilla.

13) Kommunistipuolueiden niissä maissa, joissa kommunistit saavat laillisesti toimia, täytyy määrättyjen väliaikojen kuluessa toimeenpanna puhdistuksia (uusia jäsenten luetteloimisia) puoluejärjestöissä voidakseen järjestelmällisesti puhdistaa puolueensa siihen pesiytyneistä pikkuporvarillisista aineksista.

14) Joka puolueen, joka haluaa kuulua kolmanteen internationaleen, on johdonmukaisesti tuettava jokaista neuvostotasavaltaa sen taistelussa vastavalkumouksellisia voimia vastaan. Kommunistipuolueitten on harjoitettava järkyttämättömää propagandaa sotatarpeitten kuljetuksen estämiseksi neuvostovallan vihollisille; edelleen täytyy niiden kaikin keinoin harjoittaa laillista ja laitonta propagandaa työväen voimien kuristamiseksi lähetettyjen joukkojen keskuudessa j.n.e.

15) Puolueitten, jotka tähän asti vielä ovat säilyttäneet sosialidemokratian ohjelmansa, on mahdollisimman pian muutettava ohjelmansa ja, ottaen huomioon maassaan vallitsevat olosuhteet, valmistettava uusi kommunistinen ohjelma sopuosinussa kommunistisen internationalen päätösten kanssa. Jokaisen kommunistiseen internationaleen liittyvän puolueen ohjelma on alistettava kommunistisen internationalen vakinaisen kongressin tai toimeenpanokomitean vahvistettavaksi. Siinä tapauksessa, että kommunistisen internationalen toimeenpaneva komitea ei ole vahvistanut jonkun puolueen ohjelmaa, on asianomaisella puolueella oikeus vedota kommunistisen internationalen kongressiin.

16) Kaikki kommunistisen internationalen kongressin, samoin kuin myös toimeenpanokomitean päätökset, ovat sitovia kaikkiin kommunistisiin internationaleen kuuluviin puolueisiin nähden. Kärjistyneen kansalaissodan vaiheessa toimiva kolmas internationale on laskettava laajemmin keskitetylle pohjalle kuin toinen Internationale. Tällöin on kommunistisen internationalen ja toimeenpanokomitean luonnollisesti kaikessa toiminnassaan otettava huomionsa erillaiset olosuhteet, joissa yksityisten puolueiden on työskenneltävä ja taisteltava sekä tehtävä yleispäätöksiä vain sellaisissa kysymyksissä, missä sellaiset päätökset ovat mahdollisia.

17) Samalla tavalla on kaikkien puolueiden, jotka haluavat kuulua kommunistiseen internationaleen, muutettava nimityksensä. Jokaisen puolueen, joka haluaa kuulua kommunistiseen internationaleen, nimenä on oltava; sen ja sen maan kommunistinen puolue (kolmannen internationalen osasto). Nimityksyys ei ole alnoastaan muodollinen kysymys vaan suuressa määrin suurimerkityksellinen poliittinen kysymys. Kommunistinen internationale on julistanut sodan koko porvaridemokraattisia puolueita vastaan. On tarpeellista, että jokainen yksinkertainen työläinen on täydellisesti selvillä kommunistisen internationalen ja vanhan virallisen "sosialidemokraattisen" ja "sosialistisen" puolueen eroavaisuudesta, jotka puolueet ovat pettäneet työväenluokan lipun.

18) Eri maitten johtavat puoluelehdet ovat velvoitetut julkaisemaan kaikki kommunistisen internationalen toimeenpanokomitean tärkeät viralliset asiakirjat.

19) Kikki puolueet, jotka kuuluvat kommunistiseen internationaleen tai ovat pyytäneet päästä sen jäseniksi ovat velvoitetut mahdollisimman pian, viimeistään neljän kuukauden kuluttua kommunistisen internationalen toisesta

kongressista, kutsumaan koolle ylimääräisen kongressin pohtimaan kaikkia näitä ehtoja. Tällöin on puoluejohtojen huolehdittava siitä, että kaikki paikallisjärjestöt tuntevat kommunistisen internationalen toisen kongressin päätökset.

20) Niiden puolueitten, jotka nyt ajattelevat yhtyä kolmanteen internationaleen, mutta jotka eivät ole kyllin radikaalisella tavalla muuttaneet tähänastista taktiikkaansa, täytyy ennen yhtymistään kolmanteen internationaleen huolehtia siitä, että vähintään kaksi kolmasosaa puolueitten keskuskomiteain ja kaikkien tärkeitten keskuslaitosten jäsenistä on tovereita, jotka jo ennen kommunistisen internationalen toista kongressia ovat selvästi julkisuudessa kannattaneet puolueen yhtymistä kolmanteen internationaleen. Poikkeuksia myönnetään vain kolmannen internationalen toimeenpanokomitean suostumuksella. Kommunistisen internationalen toimeenpanokomitealla on oikeus tehdä poikkeuksia myöskin 7 pykälässä mainittuihin keskustan edustajiin nähden.

21) Ne puoluejäseneet, jotka periaatteessa hylkäävät kommunistisen internationalen asettamat ehdot ja suuntaviivat, on puolueesta eroitettava.

Sama koskee ylimääräiseen puoluekokoukseen osaaottaneita edustajia.

6. KOMMUNISTISEN INTERNATIONALEN TOIMEENPANEVA KOMITEA.

Kommunistisen Internationalen toisessa kongressissa valittu toimeenpaneva komitea on seuraava: Saksa — Levi, varalta Mayer, Ranska — Kweltsh, edustaan Englannin kaikkia ryhmiä, Schop — Steward'kin mukaan otettuna, paitsi Pankhurstin ryhmää, Amerikka — Raid, Italia — Serrati, Itävalta — Schteingard, Skandinavia — Fried (Norja, Ruotsi, Tanska); jälkeinpäin päätettiin antaa Ruotsille erityinen äänestysvalta, Bulgaria — Shablin, Etelä-Slaavia — Milkiitsh, Unkari — Rurnjanskij, varalta Warga, Läheinen Itä — Sultan-Zade, Kaukainen Itä — Rak, Suomi — Manner, Hollanti — Weinkopp, varalta Janson. Venäjän Kommunistinen puolue on edustettuna päätöksen mukaan 5 edustajalla: Zinoviev, Bukharin, Radek, Toms kij ja Kobetskij; varalta Lenin, Trotski, Bersin, Stalin, Pawlovitsh, Tshitsherin.

Toimeenpanevan komitean ensimmäisessä kokouksessa elokuun 7 päivänä valittiin sen puhemieheksi uudelleen Zinoviev. Puhemiehistöön valittiin Zinoviev, Bukharin, Meyer Rudniänsky ja Kobetskij. Toimeenpanevan komitean sihteeriksi valittiin viimeksimainittu.

